

“TÜRK VE ERMENİ!”

PEKİ, EMPERYALİZM NEREDE?

Radikal gazetesi, 12 Kasım 2006 tarihinde, kardeşim Taner Akçam'ın “Türk ve Ermeni” başlıklı bir yazısını yayınladı. Taner bu yazısında, yeterli soruşturma yapılmadan kendisine sataşıldığından, Mustafa Kemal'in 1. Dünya Savaşı yıllarında işlenen cinayetler karşısında takındığı tutumun tamamıyla unutturulduğundan yakınıyor ve kendi tarih anlayışının “revizyonist tarihçilik” olarak adlandırılmasını istiyordu.

Öncelikle bu adlandırma önerisine tamamen katıldığımı belirteyim! Taner Akçam, denetlenemez üretim, tüketim ve savaş çılgınlığıyla özdeş hale gelen geç kapitalizm, yani emperyalizm çağında, günümüzde hâlâ daha bebeklerin parçalandığı, insanların parça parça edildiği insanlık dışı kırımlar çağında, içinde emperyalizmin olmadığı bir tarih tezi peşindedir. Bu anlamda tüm tarihi yeniden yazma çabası olarak görülebilir yaptığı iş; bundan daha da önemlisi, emperyalizmi temize çıkarmak, onun kanlı ellerin yıkamaya çalışmak...

Söz konusu yazıda, “Görülen o ki, iki toplum arasında gerek tarih ve gerek bugünkü ilişkiler sadece ve sadece ‘Türk’ ve ‘Ermeni’ kavramlarıyla ele alınıyor ve açıklanıyor” diyor. Bu “ele alma ve açıklama” tarzı, tam da kendisine ait olandır işte. İttihat ve Terakki'nin arkasındaki Alman Emperyalizmi'ni, Ermeni ve Kürt topluluklarıyla birebir ilişki kurmuş Batılı petrol şirketi ajanlarını, Kafkasya'ya kadar girmiş İngiliz kuvvetlerini, Ermeni çetelerini üniformalı asker olarak savaştıran Fransa'yı, Rus Çarlığı'nı anmadan 20. yüzyıl başlarındaki Kafkasya tarih ve coğrafyasını arşiv fareliği yaparak yeniden yazmaya çalışıyor Taner.

“Doğu toplumu Batı'dan üretilen metinler haline geldi” diyor Edward Said... “Barbar, saldırgan, Doğulu Türk” ve “mazlum, kıyıma uğramış, modern Ermeni” imgeleri emperyalizmin bugüne kadar uzanmış Doğu politikalarının önemli bir parçasıdır. Bu tabloda Taner Akçam'ın da epeyce katkısı olduğu su götürmez bir gerçeklik değil midir?

Eagleton'un “emperyalist sağ evrensel oynarken, postmodern sol yerel düşünüyor” sözü de anımsanmalı arada. Dünyada yaşanan onca kırım, adaletsizliği, soygunu, sömürüyü bir tarafa bırakmıştır postmodernlerimiz (onlar için artık sol takısının çok anlamı kalmamış gibidir); varsa yoksa o bildik Batılı emperyalist şarkı: “Kürt meselesi”, “Ermeni meselesi”!

Taner, Mustafa Kemal'in 1. Dünya savaşı yıllarında işlenen cinayetler karşısında takındığı tutumun tamamen unutturulduğundan yakınıyor. Mustafa Kemal'in o kadar çok unutturulan boyutu, çoğul anlamı var ki... Mustafa Kemal'in antiemperyalist savaşımının, insanını özgürleştirme çabasının, bağınazlığa karşı kavgasının Taner'i çok da ilgilendirdiğini sanmıyorum sözgelimi... Türkiye toprakları için A.B.D'den biçilmiş "ılımlı İslamcı" politikayla, Anadolu'nun gündend güne tekil, bağınaz, politik iktidar için kullanılan dinci bir söylem toprağı haline getirilişiyile hiçbir sorunu yoktur Taner'in. Hatta çoğu kez o politikanın kuramcı ve uygulayıcılarıyla iyi ilişkiler içinde olduğu da gözlemlenmektedir. "Yavuz hırsız ev sahibini bastırmış" hesabı, Mustafa Kemal'den iki sözcük çekip kendi "revizyonist tarih" çalışmada kullanmaya kalkarsan, birilerine de bir şeyler sorma hakkı doğar: Hani senin antiemperyalistliğin, hani senin halkçılığın, devrimciliğın, laikliğin?

Savaşlar, kırımlar, kavgalar elbette soruşturulmalı, insanlık dışı uygulamaların hesabı elbette sorulmalı, çağımızın kaos ortamında kimse benim ellerim tertemiz diyemez. Tüm sorumluluğu emperyalizme yıkıp bir kenara çekilmek de namuslu bir davranış olmaz... Ama, içinde emperyalizm kavramının altının kalınca çizilmediği bir yakın tarih tezini, bir çalışmayı, Orhan Pamuk'un yaptığı gibi "kusursuz" bulmaya kalkışmak, gülünç olmanın ötesinde artniyetli, önyargılıdır. Emperyalizmi gizleyen, göz ardı eden bir çalışma, yalnızca eksik değil, baştan sona yanlıştır!

Toprağı bol olsun, babamız Dursun Akçam'ın çok severek anlattığı bir Terekeme fıkrası vardı. "Men ergişiyem, ben gene diyerem civıktı..." diye biter fıkrası. Tüm emperyalist başkentlerde, parlamentolarda gereğinden fazla yandaş bulmuş tek yanlı Ermeni tezlerinin Taner Akçam'a gereksinimi yok artık. Babamız sağ olsa, "Bizim oğlan bina okur, döner döner yine okur" diyecekti büyük olasılıkla.

2002 yılı yazı, bir hekim arkadaşımın ve eşlerimizle birlikte gezmeye gittiğimiz Ermenistan'da, Türk olduğumuz anlaşıldığında canımızı zor kurtarmıştık. En olmadık engellerle, saldırılarla karşılaştık. Erivan'daki en büyük otellerde Asala militanlarının resimleri asılıydı. Bugün Batı tarafından belli amaçlar için kışkırtılıp durulan Türk – Ermeni geriliminde daha saldırgan ve bağınaz olanın kim olduğunu yaşayarak öğrenmiş olduk. İstanbul TÜYAP'ta gülümseyerek kitaplarını imzalayan, öykülerini çok severek okuduğum Mıgırdiç Margosyan'ı gördüğümde, Ermenistan anılarım geldi usuma.

Ardahan'da, önünde Cumhuriyet Rönesansı'nın en büyük yapıtlarından Köy Enstitüleri'nin bayrağı dalgalanan, tarikat yurtlarına ve karanlık çabalara karşı bin bir güçlük içinde kapısını

özgürlüklere açık tutmaya çalışan Dursun Akçam Kültürevi'nin üzerinde Taner Akçam'ın da gölgesi var şimdi. Yöredeki gerici, bağınaz politikacılar, Dursun Akçam Kültürevi'ne karşı kışkırtma ögesi olarak Taner'in "revizyonist" tarihçiliğini kullanıyorlar. O çatı Taner Akçam'ı daha ne kadar taşıyabilecek; bunu zaman gösterecektir.

İçinde yaşadığı dünyanın diğer sorunlarına, ülkesine, insanına, ailesine, babasının anısına karşı duyarsız olduğunu sanmıyorum Taner'in. Şu "revizyonist tarihçilik" bakışını azıcık da emperyalizme, adaletsizliklere, açlıktan ölenlere, inanç ve etnisite ekseni üzerinde kışkırtılan savaflara, özgürlükleri yok eden çarşafa, cüppeye, dinci rant ve iktidar çabalarına ne zaman yöneltecek, merakla bekliyorum...

alperakcam@gmail.com , alakcam@yahoo.com

Alper Akçam,

Atatürk Sitesi, A. Fuat Cebesoy Sok., Enerji Apt. 27/10, ORAN/ ANKARA

0 312 4906902 , 0 532 7650723